

Ryggbróta Samhaldsfasta

Oddagrein

ENDAMÁLIÐ við politikki javnaðarflokksins er at byggja eitt samhaldsfast samfelag. Eitt samfelag, sum millum annað veitir øllum landsins borgarum trygd á ellisárum, ella tá inntøkumøguleikarnir orsakast av sjúku ella øðrum verða skerðir.

LÓGIRNAR um fóla-, avlami- og einkjupensión v.m. frá 1959, vóru eitt týðningarmikið stig á hesi leið. Eitt annað týðningarmikið stig á leiðini var lógin um samhaldsfasta arbeiðsmarknaðareftirlønargrunnin frá 1988. Endamálið við samhaldsfasta var at gera ellisárini hjá øllum færoyingum enn tryggari.

REGLURNAR fyri arbeiðsmarknaðareftirlønargrunnin byggja á ta samhaldsfestu meginregluna. Øll gjalda grunninum eins stóran brokpart av inntøkuni. T.v.s. at háinntøkurnar gjalda nóg, at láginntøkurnar gjalda lítið, meðan tey, sum onga inntøku hava, onki skulu gjalda. Men á ellisárum fáa øll eins nóg úr grunninum. Hetta er ein samhaldsfest (solidarisk) skipan.

ENDAMÁLIÐ við borgarlaga politikkinum er júst tað mótsatta. Við fólkaflokkinum á odda stríðast teir sum úlvur á skóg fyri at ryggbróta tað samhaldsfasta samfelagið. Her gongur sjón fyri søgn. Fyrst hava vit orðingina í samgonguskjalinum um eftirlønarviðurskiptini. Síðani hoyrdu vit landsstýrismannin í figgjarmálum í útvarpinum hósdagin.

SAMHALDSFASTI skal hvørva beinanvegin. Eftir nøkrum árum skal fólkapensiónin eisini fara í søguna. Og istaðin skulu vit hava eina individuella eftirlønartýgging. Hetta merkir, at hin einstaki skal gjalda inn, alt eftir hvussu ráðini eru, og sjálvandi verða tað háinntøkurnar, sum fara at gjalda mest. Útgjaldið verður ásett í mun til inngjaldið hjá tí einstaka.

Í VERULEIKANUM merkir hetta, at tann ójavni og tann stættamunur, sum er í arbeiðsárunum, skal fæst inn í ellisárini eisini. Munurin verður ikki bert varðveittur, men hann verður øktur í so stóran mun, at nøkur verða grulvandi á gólvinum, har tey kunnu fáa molarnar, sum detta av borðinum hjá tí ríka. Hetta verður úrsliðið, tá samhaldsfasta samfelagið er ryggbrótið.

UPPSKOTIÐ um fólkæftirløn varð á fyrsta sinni lagt fram á ting av javnaðarflokkinum í 1931. Hóast fólkaflokkurin ikki hevði sæð dagsins ljós tá, so var fólkaflokksandin longu til staðar og boðskapur hansara var, at vit hava ullina – gev teimum gomlu kærar og rokkar, so kunnu tey nappa, kæra og spinna til lívsins upphald.

BOÐSKAPURIN er onki broyttur. Andstygdin fyri tí samhaldsfasta samfelagnum er tann sami. Tað bera samgonguskjalið og orðini hjá landsstýrismanninum í figgjarmálum boð um.

VÓNANDI fara færoyingar – næstu ferð teir sleppa til valborðið – at velja tað samhaldsfasta samfelagið framum fólkaflokkinn og hansara stuðulsflokkar

Sosíalurin

Eg eri ikki samdur við tær, Jóannes Eidesgaard

Viðmerking

Sverre Midjord
skrivar

Í fleiri fylgjandi Sosíalium hefur formaður javnaðarflokksins líkasum verið marknaðarførdur sum andstøðuleiðari, og tað at hann nú við flokki okkara er í andstøðu, tað er ein veruleiki.

Men eg má beinanvegin siga frá, at eg eri ikki samdur við tí, sum er ført fram í teimum skiftandi samrøðum, tí sjálgjort er vælgið. Og yvirskriftin, væl uppsett av blaðnum týsdagin 9. juli, har sagt verður soleiðis: *Eg eri bangin fyri, at Anfinn søplar alt burtur – og framhaldið at Jóannes hevur litið álit á eftirmanni sínum í Tinganesi.*

Eg vil beinanvegin siga við teg, Jóannes, eg eri slett ikki samdur við tær í skørpu viðmerkingum tínum. Tú sigur í somu grein, at fleiri hava sagt við teg, at nú lamarhald var fingið á viðurskiptinum, nú var ikki brúk fyri javnaðarflokkinum, tí nú stánda teir borgarligu klárir at gjara út. Hetta við at gjara út varð annars kastað okkum fyri. Nú um hetta verður soleiðis sum tú metir, so mugu vit taka hondina í egnan barm, tí tað vóru vit, sum góvu teimum mugu-

leikan, vit lupu fyrst borg og tá tað ikki bætti um støðuna, so lögdu vit kongin og lótu teimum borgarligu kassan umsita, vit góvu skarvin yvir og mugu nú standa og hyggja at. Tað vóru fleiri enn eg, sum vísu á vandan, sum vit eru komnir í, tú veitst, at tað vóru fleiri enn eg, sum vísu á vandan, sum kundi koma, um vit fóru úr samgonguni, vit ávaraðu og vist á, at uttan fyrri eina samgongu, so trupul hon enn var, so høvdu vit einki at siga, men vit lögdu kongin.

Tað at ein nýggi, borgarlig samgonga, ja, hon er so borgarlig, at skrivarin í sambandsflokkinum í grein í Sambandsrøddum segði, at um vinstraleiðin var tann, sum Kristian Magnussen stóð fyri, so var tað sambandsleiðin.

Tað, at henda samgonga hevur ein annan politikk er væl eingin, sum ivast um. Teir vilja fáa nakað, um ikki alt av tí, sum teir hava ført fram í andstøðu, út í lívið. Fyri fólkaflokksins viðkomandi var hetta slitið ein funnin frensur, teir fingi eisini bæði í posa og sekk í teirra part. Teir fjotraðu teir, sum annars hava sagt seg umboða verkamannin, og hin flokkurin var til reiðar uttan nakað sum helst, og fyri fólkaflokksins viðkomandi, so hava teir telvað rætt, bara tað at teir seta sær sum mál tær broytingar, sum Anfinn hevur boðað frá, um tær ikki allar verða framdar, so hava teir roynt og tað er politikkur.

Tað, sum vit hava gjørt skeivt, er at vit lögdu kongin, nú glottar vóru at hóma, og vit nú høvdu mugualeikan, um ikki at gjara út, so at gera tað lættari at vera færoyingar. Hetta lótu vit fara, tí vit avgjördu at fara, tað

var eingin, sum hoyrði okkum, og tí er tað aftir minari meting skeivt, at tú, Jóannes Eidesgaard sum formaður og leiðari javnaðarflokksins tekur so harðliga til orðanna, áðrenn tú hevur sæð nakað av tí, sum verður lagt fram. Eg ætli ikki at leggja tær ráð, tað eru tað væl aðrir sum gera, men tó eini vinaráð: vanda tær um ordini, goym tað tú hevur at siga til orðaskifti kemur um tann politikk, sum teir ætla at føra, tí ein slík byrjan, sum henda í andstøðu sum her er lagt upp til, hon ger tað, at teir borgarligu við stuðulsflokkum sínum fáa lættari at finna semjur og tí fara at halda saman longur enn vónandi er.

Og tað vil eisini føra við sær, tá ein dregur persónar fram, sum her er gjørt, at tað eftir eitt komandi val verður lættari hjá teimum verandi samgongufelagum at finna saman og verri hjá okkum at koma við í eina komandi samgongu.

Orðini sum at søpla burtur hoyra ikki heima í einari politiskari skiving og hetta verður gjørt, áðrenn vit kenna hvørtja ætlan teir hava, ella hvussu teir fara at seta sín politikk upp, og at leggja øðrum nakað til ber ikki til, tí tað vóru vit, sum lögdu árárnar inn á hálfari leið.

Tað er greitt, at hetta landsstýrið eins og tey undanfarnu fer at byggja upp á lunnarnar hjá tí, sum legði frá sær, at hetta, sum nú hendir, eru fruktirnar av teimum tøkum, sum javnaðarflokkurin hevur verið við til at taka.

Og hendir tað so, at danska javnaðarflokkurin góðkennir ein politikk, har aftur verður givin mugu-leiki at hava eitt stórt hall á figgjarlóginu fyri at lætta

um her á landi, so kunnu vit liva við tí.

Verður tað veruliga móguligt at lætta um meir-virðisgjaldið, at avtaka figgjargognaravgjaldið og lætta um skattin og at tað figgjarglaga hongur saman, so má eg siga, at tann tilráðing, sum tú hevur fingið, hevur ikki verið nóg góð.

Eg ætli mær ikki út í eitt orðaskifti við Jóannes Eidesgaard, men vil loysa mær at geva eini vinaráð: goym tinar viðmerkingar til álitid kemur á borðið, tá hevur tú sum lögtingsmaður allar móguleikar at víðgera tað. Eg eri ikki lögtingslimur og fái ikki móguleikan, og tí hesi ráðini til tykkum, sum á lögtingi umboða flokk okkara, vandið tykkum um ordini, tí teir, tí koma at skifta orð við, eru royndir í leiki, við fleiri árum sum bæði lögtings- og landsstýrisumboð, og tí meti eg eisini, at tað, sum higartil er komið upp á prent, tað styrkir um samanhaldið hjá teimum, sum í dag hava buktina og báðar endarnar.

Eg eri ikki bangin fyri at Anfinn fer at gera, sum tú Jóannes ert bangin fyri, at «søpla alt burtur». Vit hava havt eitt gott samarbeiði við hann í samgongu og eg meti hann hátt, men skuldi tað hent, at tað verður soleiðis, sum tú Jóannes fryktar fyri, t.d. at teir fremja tað av fólkaflokkinum ætlaðu pensiónsskipan, har Samhaldsfasti verður ein partur av tí, so fært tú rætt, men vit mugu so enn einaferð taka hondina í egnan barm, tí tað vóru vit, sum lögdu kongin.

Sverre Midjord

Werder Bremen er á Svangaskarði í dag

Dysturin er fluttur frá sunnudegnum til í dag

Eftir at blað okkara var liðugt í gjár, kom eitt fax á skrivstovuna hjá okkum, har fyriskiparnir av Intertoto-Cup kappingini upplýstu, at dysturin millum B68 og Werder Bremen á Svangaskarði var fluttur til leygardagin kl. 15.00.

Ætlanir var annars, at hann skuldi spælast sunnudegin, og tað skrivaðu vit eisini í blaðnum í gjár. Men tað er also í dag at áskoðarar skulu leita sær á Svangaskarði fyri at sigga eitt av bestu og mest síðvandu týsku fælagunum spæla móti B68.

Fýra spælarar hjá Werder Bremen vóru á týska landsliðinum, sum vann europa-meistaraskapið í Englandi fyri tveimum vikum síðani, men bert ein teirra verður við á Svangaskarði í dag. Tað er Jens Todt, sum fekk boð mitt undir kappingini.

Hinir spælarararnir, sum vóru við á týska landsliðinum, vóru Marco Bode, Mario Bassler og Dieter Eilts, sum var ein av teimum, sum varð valdur á EM-liðið eftir kappingina.

Werder Bremen upplýsir í faxi, at hópurin hjá teimum er soleiðis mánnaður:

Málmenn: Hans-Jürgen Gundelach, Frank Rost.

Verjuspælarar: Junior Baiano, Hany Ramzy,

Michael Schultz, Andree Wiedener, Thomas Wolter.

Míðvallarar: Mike Bartten, Christian Brand, Rodolfo Esteban Cardoso, Andreas Herzog, Heiko Scholz, Mirko Totava, Jens Todt, Heimo Pfeifenberger.

Áleyparar: Vladimir Bestchastnykh, Bernd Hobsch, Bruno Labbadia.

Venjari hjá liðnum er Hans-Jürgen Dörner.

ek